

[Bernhard Baunsgaard]

tænker her på forholdene omkring Politikens grundlæggelse, da ikke-ministerielle blade blev forfulgt.

Spørgsmålet, som stilles til ministeren, er også rejst i offentligheden bl.a. gennem et indlæg fra advokat Bent Hjeds, der jo har særligt kendskab til bemeldte sag, eftersom han var beskikket forsvarer i sagen. Advokat Hjeds rejste spørgsmålet i et indlæg i Politiken den 14. ds., og advokaten gjorde i sit indlæg opmærksom på, at anklagemyndighedens fremgangsmåde, at anklage Politiken, men undlade at anklage Berlingske Tidende, forekommer så meget mere besynderlig, som Berlingske Tidendes artikler netop indeholdt en række oplysninger om de interesser, de lukkede døre skulle beskytte, Danmarks forhold til fremmede magter, mens Politikens omtale ikke – heller ikke efter anklageskriftet – krænkede Danmarks interesse over for fremmede magter.

Besvarelse (23/10 80):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Rigsadvokaten har i anledning af det stillede spørgsmål oplyst, at anklagemyndigheden besluttede at rejse tiltale mod dagbladet Politiken, idet man skønnede, at bladet ved omtalen af den konkrete sag havde overtrådt retsplejelovens bestemmelser om referat fra lukkede retsmøder. Som bekendt er der faldet dom i sagen ved Københavns byret. Anklagemyndigheden har derimod ikke skønnet, at der for så vidt angår det samme sagskompleks har været grundlag for at rejse tiltale mod andre blade.

Rigsadvokaten har føjet til, at titalen mod Politiken ikke kan tages som udtryk for, at anklagemyndigheden specielt skulle ønske at forfølge dette blad. Det anføres videre, at beslutning om afholdelse af retsmøder for lukkede døre træffes af domstolene, og det tilkommer ikke i den forbindelse udenforstående at skønne over rimeligheden af de truffene afgørelser.

Justitsministeriet kan for sit vedkommende henholde sig til det oplyste.

Spm. nr. 55

Til *undervisningsministeren* (17/10 80) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren som ansvarlig for Danmarks Radios undervisningsafdeling lade Liberalt Oplysningsforbund fremstille en grundbog som grundlag for en udsendelsesrække om et emne, der interesserer liberalt sindede mennesker, f.eks. om veje til bekæmpelse af det overhåndtagende organisations Tyranni her i landet – på samme måde som ministeren har ladet AOF fremstille en ØD-bog som grundbog for en række udsendelser om ØD i Danmarks Radios undervisningsafdeling?«

Begrundelse

Selv om ministeren næppe personlig har bestemt, at Danmarks Radios undervisningsafdeling skal samarbejde med Arbejdernes Oplysningsforbund, så må det vække bekymring hos oppositionen. Mængden af socialdemokrater i ledelsen af danske kulturinstitutioner er så stor og deres sugerør i statskassen så vidt forgrenede, at der for magtbalancens og alsidighedens skyld hele tiden må holdes et vågent øje med, om andre anskuelser får samme muligheder for at blive fremstillet og debatteret.

Der behøver ikke at være noget forkert i, at undervisningsafdelingen tager et emne som ØD op, hvis der også tages hensyn til andre partiers og grupperes forslag om spredning af ejendomsretten. Men den omstændighed, at AOF fremstiller grundbogen, er jo unægtelig ingen garanti i så henseende – hvortil kommer, at denne udsendelsesserie har det tilfælles med den anden store udsendelsesserie, »Lære for livet«, det vil sige U 90, at den lige netop handler om et socialdemokratisk ønskeemne – hvorimod vi andre har haft vældig svært ved at interessere Danmarks Radio for de emner, vi finder af afgørende interesse.

Jeg foreslår derfor, at alsidigheden og balancen nu tilvejebringes ved, at undervisningsafdelingen optager et helt tilsvarende samarbejde med Liberalt Oplysningsforbund omkring et emne, der er af vital betydning for os, der ønsker vort liberale demokrati udbygget, og som ser det tiltagende organisationstyranni som en farlig trussel mod den magtbalance og den retssikkerhed, der er et sådant demokratisk kendetegn. De øvrige oplysningsforbund må selvfølgelig på samme måde have muligheder for at samarbejde